

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 23 stycznia 2012 r.

w sprawie E-2/11

STX Norway Offshore AS i inni przeciwko państwu norweskiemu, reprezentowanemu przez Radę ds. Taryf*(Swoboda świadczenia usług – Dyrektywa 96/71/WE – Delegowanie pracowników – Minimalne stawki płac – Maksymalne godziny pracy – Wynagrodzenie za pracę wymagającą noclegu poza domem – Zwrot wydatków)*

(2012/C 136/05)

W sprawie E-2/11 STX Norway Offshore AS i inni przeciwko państwu norweskiemu, reprezentowanemu przez Radę ds. Taryf – WNIOSEK do Trybunału zgodnie z art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, złożony przez Borgarting lagmannsrett (sąd apelacyjny w Borgarting, Norwegia), dotyczący zgodności z prawem EOG warunków zatrudnienia przewidzianych w umowie zbiorowej zgłoszonej jako mającej powszechne zastosowanie w przemyśle budownictwa okrętowego i dotyczący interpretacji art. 36 Porozumienia EOG i art. 3 aktu wymienionego w pkt 30 załącznika XVIII do Porozumienia EOG, tj. dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, dostosowanej do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia, Trybunał w składzie Carl Baudenbacher, przewodniczący, Per Christiansen i Páll Hreinsson (sędzia sprawozdawca), sędziowie, wydał dnia 23 stycznia 2012 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

- 1) Termin „maksymalne okresy pracy i minimalne okresy wypoczynku” zawarty w art. 3 ust. 1 tiret pierwsze lit. a) dyrektywy 96/71/WE obejmuje warunki dotyczące „maksymalnych normalnych godzin pracy”, takie jak te opisane we wniosku o wydanie opinii doradczej.
- 2) Artykuł 3 ust. 1 tiret pierwsze lit. c) dyrektywy 96/71/WE, interpretowany w świetle art. 36 Porozumienia EOG, zasadniczo wyklucza możliwość żądania przez państwo EOG od przedsiębiorstwa mającego siedzibę w innym państwie EOG i świadczącego usługi na terytorium tego pierwszego państwa, by płaciło pracownikom wynagrodzenie minimalne określone w przepisach krajowych tego państwa za pracę wymagającą noclegu poza domem, chyba że przepisy przewidujące takie dodatkowe wynagrodzenie służą realizacji celu w interesie publicznym, a ich stosowanie nie jest nieproporcjonalne. Stwierdzenie, czy przepisy te rzeczywiście służą realizacji celu w interesie publicznym, przy zastosowaniu odpowiednich środków, leży w gestii organów krajowych lub, w stosownych przypadkach, sądów przyjmującego państwa EOG.
- 3) Dyrektywa 96/71/WE nie zezwala państwu EOG na zapewnienie pracownikom oddelegowanym na jego terytorium z innego państwa EOG zwrotu wydatków za podróż oraz noclegi i wyżywienie w przypadku pracy wymagającej noclegu poza domem, chyba że uzasadniają to przepisy dotyczące polityki publicznej.
- 4) Odsetek pracowników objętych odpowiednią umową zbiorową, zanim została ona ogłoszona jako powszechnie obowiązująca, nie ma znaczenia, jeśli chodzi o odpowiedzi na pytania 1 a), 1 b) i 1 c).